

Bir zamanlar ODTÜ Fizik Futbol Takımı: 1968-69

Beni bulana kitap hediyem var

Efsaneler: 1878-79

Karşı takım: İdari İlimler

Ön sıra sağdan ikinci Cem Çakmak

Şimdi de benim hikayem:

*Ortada Şafak ve Tosun karşı karşıya, en solda Aydın Aytuna, en sağda Hayri Önal ve Ersan Akyıldız.
Karşıda benim o golü attığım kale*

Ben bu maçta uzaktan epey uzaktan şamdelli havadan bir top savurmuştum karşı kaleye ve sen top tut üst direğin içini yalayarak gol ol... Tosun geldi elimi sıktı tebrik etti. İşte benim o an futbol hayatıma son verip jubilemi yapmam gerekirdi... missed opportunities..

*Dostum Şafak Alpay'ın emekli olmasını kutlarken...
bir top peşinde "allah, allahh , allaaaah" nara sını
hala duyar gibi oluyorum...*

ülen bir futbol hatırası anlatalım dedik
altından neler çıktı neler
boşuna dememişler "*fotbol hayattır*"
meğerse felsefe de varmış bu işin içinde

bir ODTÜ anımı yazdım
Şafak Alpay dostumun emeklilik kutlamasına denk geldi
hüsopoulos'un ve deniz'in katkılarını da
felsefi ek olarak
altına ekledim.
biraz da alladım pulladım ve resimledim.

.....

fen derslerinden önce, edebiyatı, hatta
failatun failatun failun çekmeyi bile sevmiştim.
Lise 1'de edebiyat hocama âşıktım
ama her sene kompozisyondan eylüle kalırdım.
aslında çok çalışıp edebiyatçı olmalıydım.
Lise 1'de Ali Işık hocamızın cebir dersinden 10 üzerinden 1 çekince
ahdettim, matematiğe önem verince bir daha edebiyata geri dönemedim.
Her şeyde olduğu gibi nereye gitsem vasat olacağımı bildiğimden (***Salieri
sendromu***), edebiyatta da kalsam yine öyle olurum, (***vermeyince mabut
neylesin mahmut***). geçenlerde bol ödüllü hikayecimiz ***Mehmet Zaman
Saçlıoğlu***'nun yakınımızda aldığı yazlık arsası için alan - kenar hesabını
bana sormuş olması, beni ne kadar memnun etti anlatamam. aman yanlış
anlamayın, Zaman da yapardı bu hesabı anında ama bana sormuş olması
beni gerçekten sevindirmiştir. şimdi gelelim hikayemize:

dedik ya pek çok şeyde olduğu gibi vasat, en fazla vasatın üstünde bir yaratığımdır. bunu gayet de iyi bilirim. yani ben bir tek konuda bile sivriliğe sahip değilim. edebiyatı ilim bilim kadar severim ama ikisinde de vasat veya ikincide belki biraz vasatın üstündeyimdir. bunu bilen ben işimin içine merak ettiğim, beni mutlu eden ama aynı zamanda da daha kolayıma giden konularda ekmeğimi çıkartma akıllılığını yapmışımdır. (matematik edebiyattan çok daha kolaydır!). TÜBİTAK a 1966 yazdığım bir mektubu okuyan **Fikret Kortel** “sen edebiyatçı olsana” demişti ve bu lafını seneeeeeler sonra 2000 li yıllarda Bođaziçi Matematik Bölümünde kendi ismi ile anılan bilgisayar odasını (“aslında ben bilgisayarlı eğitime karşı olduğumu Özal’a da söylemiştim”) diyerek açarken bana hatırlattı. Hafızaya bak!... ekmeğimi pek çok dostum gibi mühendiz olarak da kazanabilirdim ama ben meraklı bir insanım, dünya evren quantum maxwell einstein kelimelerini anlamam lazımdı, yoksa kudururdum... řu ana kadar da hayatımdan memnunum. Ben Lisede de futbol oynadım:

İTÜ de de Gümüşsuyu statısında sınıfın takımındaydım. Tabii ki oralarda da vasattım. ama hem severek koştum o topun peşinden, bir o kadar da

sahalarda insan karakterlerini de bir başka ortamda tanıma fırsatı buldum.
(resimler 70 li amerigadan...)

İlk resimde arka planda pantolonlu olan ODTÜ nün meşhur tarih hocası **Yuluğ Tekin Kurat:**

kısacası konuya girersem: 1978 olmalı, odtü matematik bölüm hocaları ile İdar Bilimler hocalarının takımı arasında çok çekişmeli bir maçtayız. çocuklar gibi koşturuyoruz, adeta dalaşıyoruz hazırlık okulunun sahasında. **Tosun** bir firikik atıyor, **Şafak** "allah allaah allaaaah" naraları ile topun

peşinden koşuyor...o an hala gözlerimdedir, başka hatırlayan varmı acaba? **Aydın** da o maçtaydı. boyu uzun olduğundan kafa ile karşı takımı zorlar düşüncesi ile onu ileride tutardık. karşı takımdan Ümit isimli kafası bantlı kuvvetli bir hoca vardı, çok hırslıydı, gözlüğü de gözünde ve bizim savunmayı çok zorluyor, dağıtıyor, orta bekimiz **Tuncay**'a kök söktürüyordu. ersan ve ben iki birader de saçlarımızın uzun olduğundan karşı takımın amigosu maskotu ve aynı zamanda oyuncusu **Cem Çakmak** bize "apaçi kardeşler" derdi; kafalarda kırmızı bantlar:

maçın sonlarına doğru, sol ortadayım, Ersan'dan gelen ve kendisine geri pas vermemi beklediği topu, kaleye o kadar da yakın olmamama rağmen, dizimde sektirip yere düşürmeden öyle bir vurmuşum ki top akıl almayacak bir şekilde gitti üst direği yalayarak içeri girdi. kalecinin sadece parmaklarının ucu dokunabildi, yani top yukarıdan dikine az, belki de 88-89 derecelik bir açı ile aşağı indi ve üst direği sıyrarak içeri girdi. kaleci o topa müdahale edemezdi. olacak iş değildi. herkes dondu kaldı. Tosun geldi bizzat elimi sıkıp tebrik etti. her zamanın duygusalı Şafak ağlamaklı oldu. Aydın şaşkınlıkla bakakaldı. Ersan herhalde benden o topu geri beklediğinden önce bozuldu, sonra baktı acayip bir gol oldu bir şey

diyemedi, geri santraya gitti. seyircimiz ayağa kalktı "*apaçi yılmaz, apaçi yılmaz*".

işde ben o an sahayı terk edip "*BU DA BENİM JÜBİLEM OLSUN*" demeliydim, formamı çıkarıp yedek oyuncuya vermeliydim! bunu akıl edemedim ve hâlâ pişmanımdır ve ben top oynamaya diğer maçlarda da devam ettim. YANLIŞ YAPTIM. zirvede bırakmalıydım!

y.a.

.....

bu futbol yazısı üzerine bazı dostlar bakın neler döktürdüler:
İŞTE BEN O AN SAHAYI TERK EDİP BU DA BENİM JÜBİLEM OLSUN"
DEMELİYDİM, FORMAMI ÇIKARIP YEDEK OYUNCUYU OYUNA
SOKMALIYDIM.

İşte bunu yapamazdın . . . Onca seyirci karşısında çıplak kalamaz ve duramazdın Yılmaz . . .

Onun içindir ki, keşke demen boşuna . . .

Hem sen giyimli daha zarif oluyorsun . . .

(Hüseyin Eğinç)

.....

ne yani hüso

yoksa sen beni çıplak gördün de beğenmedin mi?

beni ne kızlar istedi anamdan ne, bir bilsen.

eczacısından tut da mühendizine, dişçisine kadar

.....

Ananla pazarda dolaşırken erkekler de istemiş olabilir mi seni . . .

İyi bi düşün bakalım . . .

.....

nerde bende o şans o güzellik o endam.

sen ananla hiç pazara çıktın mı hüso?

çıkmadınsa yanarım sana

ne fırsatlar kaçırmışsındır kim bile.

.....

Ulen şimdi bana arşiv karıştırtma . . .

Sen Amerikadan döndüğün bi vakitte, annen ile pazara çıkmışsın da . .
pazarçı annene sormamışmıydı . . “teyze bu sakallı senin kızın mı . .
.maşallah çok da güzelmiş . . .” diye . . .

Bulur yollarım sonra o güzel anı yazını .

.....

Hüso, ben de biliyorum senin bu anımı unutmayıp ordan bana laf sokmaya çalıştığını. senelerden 72 olmalı, bir haftalığına ankaraya anamı görmeye gelmişim. saç sakal tam bir berkeley hipisiyim. anamla küçükesat pazarındayız. tabiki bütün satıcılar nahideyi tanırlar. bir tanesi muzipçe “teyze bu sakallı gavur kızını nerden buldun?” deyince nahide “o benim amerikada okuyan oğlum” demişti. arşive gitmene gerek yok Hüso, işde o bahsettiğin hallerim:

(bugünlerde bütün genç kızların hatta orta yaşlı bayanların göbekleri açık. Bu modayı aslında ben başlattım...)

Hüsopoulos: sen önce benim sorumu cevaplasana
sen hiç mi pazara çıkmadın ananla?

.....

Ne yaşamım da oldu ne anılarım da var böyle bir şey . . .

Bizim baba, anama bu işleri yaptırmazdı . . .

Veya . . .

Anam 7 çocuk ve 30 çocuktan da kahr lı çekilmez bir kocanın isteklerine yetiştirmek için . . .bu gibi işlere vakit bulamazdı . .

Bu işlere hep bizleri koştururdu . .

Çok şey isterdi pazardan ama elimize vere vere bi 25 kuruş verir, üstünü getirin, aman ha iyilerini seçin diye tembihleyip, akşam üstü yollardı bizi pazara . . .

Fukaralık lisanın da bu ne demek biliyon mu sen . . .

Mecbur kalmadıkça tezgahdan almayın . . . Tezgah tan ayıklanarak tezgah altına atılanlardan iyilerini seçerek toplamak veya yüzpara beş kuruşlarla pazar alışverişi yapmak demektir Yılmaz . . .

Bak işte bana bunları hatırlattın . . .

İyi de ettin . . .Çünkü ben o yıllarımı daha mutlu . . .daha huzurlu . . .daha samimi . . .daha toplumsal yaşanan yıllar diye hep anarım hatırlarım . . .

Hüseyin Eğinç

.....

len hüso içimi acıttın
hepimiz zor günlerden geldik
ama mana vardı hayatımızda
şu an hiç bir b.k kalmadı

.....

Malın var mülkün var . . .
Çulun var çiftliğin var . . .
Cebinde kartvizitini de tıka basa doldurmak için her boku yemişsin . . .
Yediğin önünde yemediğin ardın da . .
Giydiğin sırtında giyemediğin dolabında . . .
(D)iktiklerini anılarında (d)ikmediklerini yanında tutmak tır amacın . . .
Bütün bunlara rağmen sen hala mı . . .
şu an hiç bir b.k kalmadı diyorsun . . .Çarpılırsın vallah

.....

ülen hüso
maldan mülkden behsedenmi var
okusana mesajımı
"mana kalmadı" diyorum
yani maneviyat kalmadı
maddiyat boyu aştı ama hayatın manası kalmadı.

ne vatan kaldı ne millet
ne din kaldı ne ahlak
böyle bir ülkede ne kültür olur da ne de bilim.
işde budur "bir b.k kalmadı" derken demek istediklerim.

.....

Kalmasına kaldı da . . . Sen yetinmesini mi bilemiyon yoksam . . .

.....

Ne kaldı ülen
Saysana!

.....

Entelliğin yok mu . . .
Dantelliğin yok mu . . .
Hayallerini süsleyen dilberlerin yok mu. . .
Bulduğun kaçamakları değerlendirdiklerin yok mu . . .
. yok mu. .
.yok mu . .
hangisini saysam acaba diye şaşıyorum . . .
Varmıydı bunlar o orta okul ilk okul günlerinde he . . .
entellik, dantellik, dilberler, kaçamaklar ın
neresi maddi şeyler anlamadım gitti . . .

.....

Hepsi hayal
Şeytan bile uğramaz oldu rüyalarım
Kaçamak mı dedin Hüso?
Sanırım sen kuzeyli avratları tanımamışsın.
Yok yok korkma, kesmezler,
ama bir bakmışsın ertesi sabah
bavulunu toparlayıp uçup gitmişler.
Ben artık rahatımı bozacak riskler almıyorum.

.....

Laf lafı açtı ama güzel sohbet oldu . . .
Sen le ben döndük direkler arasındaki karakterlere . . .
Okuyanlar, bize ver yansın ediyorlardır her halde . . .

İyi ki söyleyecek cesaretleri yok . . .Değil mi Yılmaz . .

.....

Dur bekle

Belki derler birşeyler

Hep okumakla geçmemeli ömür

Bu ekran başkalarını da görmeli

.....

al işde buyur:

bir şeyler

İnsanoğlu doğayı yendiği sürece,

Doğaya mağlup oluyor.

Ama farkında değil,

Andıkça çocukluktaki mutluluğunu,

Hafızaya malum oluyor.

Ama ruhuna değil,

Gülümseyince anımsadığı anılarına,

Dostlarına mahcup oluyor

Ama kendisine değil,

Yaşadıkça eskiye özlem duymadan,

Varlığı bir şey sanıyor.

Ama hayat bu değil,

Herkesin vardır bir hikâyesi,

Futbola veya zamparalığa dair.

Veya yokluğun acısını resmeden

Ama böyle güzel anlatabilmek

Herkesin harcı değil

Dostlar ne bugünkü varlık,
Ne de mazide kalan yokluk
Hiç biri, anlaşılmıyor artık
Hepsi anılarda kalacak yarın
Hiç birimizin umurunda değil.

Elde kalan tek tük bir şeyler,
Boyle yazışma ve atışmalar.
Sessiz bir gülümsemenin izi,
Dudakların kenarına yerleşiyor
Sevip hoşlanmamak kabil değil.

Deniz Tipi

.....

Deniz dedi diyeceğini,
Bir şiir ile özetlemiş her şeyini,
Yokluk varlık fukaralık,
Demek yalnız bana özgü değil . . .

Hatırlananlar hep acı olsa da,
kalıyor özlem ile mazide.
Andıkça yaşanılasi oluyor o yokluk fukaralık . . .
Ne yapalım çivisini çıkardı bu zenginlik içindeki varlık . . .

Ömür geçtikçe artacak değerleri,
Kıymetini bilene yaşatacak geçmişleri . . .
Kimileri hatırlamak söylemek istemeyecek . . .
Kimileri hatırlayıp paylaştıkça zenginleşecek . . .

hayat bu her insana göre değişir . . .
paylaşmayı kimileri zul görür bireyselleşir . .
kimileri de anlattıkça soyunup çıplak dolaşmayı,

rahatlık içinde, olduğu gibi görünmekten bilir . . .

Hüseyin Eğinç

.....

Iste hayati özetleyen 4 satır,
Bir gerçek hayat felsefesi, (bence)
Gerisi palavra. . .

Kimileri hatırlamak söylemek istemeyecek . . .
Kimileri hatırlayıp paylaştıkça zenginleşecek . . .
kimileri de anla(ş)tıkça soyunup çıplak dolaşmayı,
rahatlık içinde, olduğu gibi görünmekten bil(ir)ecek . .

Ucuncu ve dördüncü satırda ben, özünü anlatarak "çıplak dolayan insan"
ironisiyle, "olduğu gibi görünen" insanın anlatıldığını düşünerek yukarıdaki
yorumumu yazdım.

Kırmızı yazı benim nacizane önerimdir. Belki Hüseyin bu güzelliği bir kâğıt
haline getirir diye düşündüm.
Eğer hatalıysam, affoluna,

Deniz Tipi

.....

son söz olarak ben de ekliyorum:
YAZMAK SOYUNMAKTIR!
y.a.